

РЕШЕНИЕ

№ 4636

гр. София, 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 07.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5722** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 – 85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. А. А., гражданин на И., ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв. А., срещу Решение № 13-ОК/28.05.2021 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната до производство по международна закрила последващата му молба, подадена с рег.№ УП-492/12.05.2021 г.

В жалбата се сочи, че горепосоченото решение на интервюиращ орган при ДАБ е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила. Жалбоподателят твърди, че не му е разяснено на език, който владее, че следва да представи писмени доказателства, за да бъде допусната до производство последващата му молба. Чрез процесуалния си представител в съдебно заседание жалбоподателят излага доводи за наличие на всяко от петте основания, предвидено в чл.146 АПК за оспорване на административния акт. Иска се от съда да отмени Решение № 13-ОК/28.05.2021 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците и да върне преписката на председателя на ДАБ за разглеждане на последващата молба в общо производство по ЗУБ.

Ответникът по жалбата - интервюиращ орган при ДАБ – изпраща административната преписка по издаване на оспорваното решение. Не изразява становище по жалбата. Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на оспорването.

Административен съд – София-град, Първо отделение, 65 – ти състав, след като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба рег.№ УП-492/12.05.2021 г. на РПЦ ДАБ МС жалбоподателят е поискал да му бъде предоставена закрила. Молбата му е пета по ред.

По първата му молба с Решение № 555 от 15.10.2010 г. председателят на ДАБ- МС е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на иракския гражданин. С Решение № 2465 от 17.02.2011г. по адм. д. №14509/2010г. на ВАС, решението е отменено относно отказа да бъде предоставен хуманитарен статут и преписката е върната на председателя на ДАБ за ново разглеждане.

С Решение № 203 от 11.05.2011г. председателят на ДАБ е отказал предоставянето на хуманитарен статут на чужденеца. С влязло в сила Решение № 4170 от 13.09.2011г. по адм.д. № 6076/2-11г. на АССГ жалбата на С. А. А. срещу решението на председател на ДАБ е отхвърлена.

След подадена повторно молба за закрила с вх. № 97 от 04.12.2012г. на РПЦ – [населено място] с Решение № 257 от 22.02.2013г. председателят на ДАБ отново отказва предоставяне на статут на иракския гражданин. Жалбата срещу това решение е отхвърлена с влязло в сила Решение № 3345 от 11.03.2014г. на ВАС.

След подадена трета по ред молба с вх. № 567 от 06.10.2014г. на РПЦ – [населено място], с Решение № 2657 от 23.04.2015г. на заместник председателя на ДАБ, отново е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Жалбата срещу решението е отхвърлена с влязло в сила Решение № 6896 от 02.06.2017г. по адм.д. № 13652/2015г. на ВАС.

С Решение № 12-ОК/26.02.2018г., на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ интервюиращ орган при ДАБ – МС не допуска последваща молба с рег. № УП 492 от 12.02.2018г. на С. А. А. до производство за предоставяне на международна закрила. С Решение № 2634 от 19.04.2018г. по адм.д. № 2745/2018г. е отхвърлено оспорването срещу това решение.

Молба рег.№ УП-492/12.05.2021 г. на РПЦ ДАБ е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ЗУБ. С. А. А. мотивира искането си с обстановката в страната си на произход, и конкретно със заплаха отправена чрез бивш негов колега от бръснарницата, в която работел в И., от двама души- шиити, които се закатали да го накажат, защото е избягал и е предал родината си. Закатали се да го държат в килия и да му забранят да се моли по сунитски ритуал. Брат му отишъл в полицията да подаде жалба, но го отпратили. Посочва случай на завърнал се в И. сунит, негов приятел, който се движи с патерици след два побоя. Изтъква и влошената обстановка във връзка с коронавируса. Заявява, че след последното съдебно решение е получил писмо от В., копие от което е приложено към молбата.

С Решение № 13-ОК/28.05.2021 г. на интервюиращ орган на ДАБ, молбата не е допусната до разглеждане по същество. За да постанови решението си интервюиращият орган е приел, че с молбата не се сочат никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата по произход на чужденеца. Посочил е, че двете писма от представителството на В. в Република България не са ново обстоятелство и са известни на административния орган съответно от 2014г. и 2018г., приложени са по преписката и са обсъждани обстойно в предходните производства, поради което са приети за преклудирани. Като е посочил, че останалите твърдения в молбата не са подкрепени с писмени доказателства е приел,

че чуждият гражданин подава поредна последваща молба единствено с цел да забави или затрудни изпълнението на наложената принудителна административна мярка “връщане”.

В хода на съдебното обжалване жалбоподателят представя писмо от Ислямска съпротива – Обединение на праведниците в И. – клон Д./Бакуба, наименувано “Уведомление и предупреждение” от 10.07.2017г. С него се уведомява и предупреждава някого за това, че трябва да напусне дома си и региона по най-бързия начин, защото е сунит и “много проблемен”, в противен случай животът му ще бъде застрашен.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Производството е образувано срещу акт, който съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ подлежи на съдебен контрол. Жалбата е подадена в срок от лице с правен интерес – адресат на оспорвания административен акт, с който се засягат негови права и законни интереси, поради което е допустима.

Разгледана по същество съдът намира следното:

Съгласно чл. 168 от АПК съдът извърши проверка на основанията за отмяна на акта по чл. 146 от АПК.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган - интервюиращ орган при ДАБ при МС, видно от представената Заповед № РД-05-779/09.12.2020г. на председателя на ДАБ при МС, издадена на основание чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ и в законоустановената писмена форма.

В чл. 76б, ал.1, т.2 от ЗУБ е предоставено на интервюиращия орган правомощието в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, да вземе решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. В чл.1а, ал.2 от ЗУБ е дадено легално определение на понятието “международна закрила”, според което международна закрила се предоставя по силата на Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Ж. на 28 юли 1951 г., и Протокола за статута на бежанците от 1967 г., ратифицирани със закон (обн., ДВ, бр. 36 от 1992 г.; доп., бр. 30 от 1993 г.) (ДВ, бр. 88 от 1993 г.), на международни актове по защита правата на човека и на този закон и включва статут на бежанец и хуманитарен статут. Поради изложеното неоснователни са доводите на жалбоподателя, че интервюиращият орган не разполага с компетентност да не допуска последваща молба до производство за предоставяне на хуманитарен статут.

Неоснователни са и твърденията за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на обжалвания акт. Оспорваното решение № 13-ОК/28.05.2021г. е издадено в процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила от С. А. Ауан с рег.№ УП-492/12.05.2021 г. на ДАБ при МС. В чл. 76б, ал.1 от ЗУБ е предвидено, че при провеждане на процедурата по този раздел чужденците се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8 и чл. 29а. Безспорно чужденецът е имал право на преводач. От доказателствата по делото се установява, че при подаване на молбата на жалбоподателя са връчени указания относно реда за подаване на молба за международна закрила за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, на арабски език.

Предоставен му е и списък на организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемни в ДАБ при МС.

Действително от приетото съобщение рег. № УП492/12.05.2021г. до С. А. А., с което се уведомява, че преди да се пристъпи към разглеждане на молбата му по същество, ще бъде преценена нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2 от ЗУБ и му е даден тридневен срок за представяне на писмени доказателства, които ще бъдат взети предвид при провеждане на предварителната процедура по допустимост, се установява, че то не е подписано от преводач.

Въпреки това, допуснатото нарушение не е съществено, тъй като от една страна жалбоподателят вече е бил запознат с указанията, които са му предоставени на арабски език, а от друга - не се преклудира възможността му да представи такива доказателства след дадения му тридневен срок, включително и пред съда. Не е без значение и факта, че жалбоподателят подава пета по ред молба за закрила, както и че живее в страната от 2010г. – от 11 години. Освен това, в жалбата си срещу процесната заповед, оспорващият е имал възможност да изложи съображения, да наведе факти и обстоятелства и да представи доказателства. Съгласно трайната съдебна практика и научната теория, нарушението би било съществено, ако допускането му е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на издадения акт, когато ако не беше допуснато би могло да се стигне и до друго решение на органа. От събраните по делото доказателства обаче това не се установява. Решението е мотивирано с това, че в последващата молба не се сочат нови обстоятелства и факти от съществено значение, а не от липсата на писмени доказателства.

В молбата чужденецът се позовава на отправени заплахи за насилие към него от двама шиити, чрез бивш негов колега, както и на случилото се с негов приятел сунит след завръщането му в И.. Религиозната принадлежност на жалбоподателя и фактът, че е заплашван от група шиити, не са нови факти и са обсъдени при разглеждане на предходните му молби. Обсъдени са и обстоятелствата, които се установяват с представените писма от представителството на В. в Република България.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ, производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът: е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Именно в такава хипотеза попада настоящият случай. Споделят се мотивите на административния орган, че не се сочат никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата по произход на чужденеца.

Фактите, изложени от жалбоподателя във връзка с отправени заплахи от група мюсюлмани -шиити във връзка с работата му и религиозната му принадлежност – мюсюлманин сунит, са били оценени като неоснователни при разглеждането на предходните молби и са подробно изследвани и анализирани в предходните административни и съдебни производства.

От приетото при съдебното оспорване писмо не може да се установи към кого и в каква връзка е отправено. Може да се направи извод обаче, то не е адресирано до жалбоподателя, тъй като е от 10.07.2017г., когато той се е намирал извън И..

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното

разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

В процесния случай не са се появили и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила.

Поради изложеното съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактичката обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Също така има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което административният акт е законосъобразен.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсецът закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

Извършеният анализ обуславя извода за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконсъобразен. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна по изложените доводи, а издадения административен акт за законосъобразен.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 65-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. А., гражданин на И., ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 13-ОК/28.05.2021 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: